

неповнолітнім, його законним представником у наведених вище випадках обов'язково має бути зазначено в угоді про примирення. Такий підхід варто використовувати при укладанні угод про визнання винуватості з неповнолітнім підозрюваним, обвинуваченим.

Положення українського законодавства щодо правосуддя у кримінальних провадженнях неповнолітніх певною мірою мають консервативний характер, проте поява медіації дає надію на створення в подальшому так званої ювенальної юстиції.

Поняття «ювенальна юстиція» походить від латинського «juvenalis» юнацький та «justitia» правосуддя. Ювенальна юстиція включає в себе профілактику підліткової злочинності та соціально-психологічну реабілітацію неповнолітніх, які вчинили злочин (у тому числі засуджених, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі), так і неповнолітніх жертв злочинів.

Ювенальна юстиція направлена на роботу із двома категоріями дітей – це діти-правопорушники та діти, які опинились у складній життєвій ситуації (сироти, позбавлені батьківського піклування, безпритульні, свідки та жертви злочинів тощо) [2].

Кримінальне провадження щодо неповнолітніх не може бути тотожним з кримінальним провадженням щодо дорослих. Перш за все це зумовлено віковим критерієм. Особи, які не досягли повноліття володіють особливими психофізичними та соціальними якостями, що обумовлюють необхідність їх спеціального правового захисту.

Значну частку кримінальних правопорушень, вчинених неповнолітніми, становлять майнові злочини (грабежі, розбої, крадіжки та ін.). Також часто вчинюються майнові злочини щодо однолітків з близького оточення. Доцільним видається застосування процедур примирення з метою вирішення кримінально-правового конфлікту.

Отже, подальший розвиток ювенальної юстиції, як цілісної системи реагування на кримінальні правопорушення неповнолітніх просто необхідний.

Список використаних джерел:

1. <http://zib.com.ua/ua...uzagalnennya...praktiki...kriminalnogo...>
2. http://vybor.ua/article/prava_cheloveka...v-ukrayini.html.

Бурба В.В.

співробітник Служби безпеки України

КОРУПЦІЯ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЯК ЗАГРОЗА ДЕРЖАВНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

Протидія корупції є одним із найсерйозніших завдань реформування системи державного управління в нашій країні, без вирішення якої не вбачається можливим забезпечення економічного, соціального та політичного розвитку держави. Важливість ефективного подолання корупції визнається на

найвищому державному рівні. Так, в своїй інавгураційній промові Президент України П. Порошенко зазначив, що першим та головним завданням в Україні на сьогодні є «знищення корупції, яка поглинула усю країну» [1]. Корупція набула рис системного явища, що негативно впливає на усі сфери суспільного життя.

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» поширення корупції в органах державної влади, зрощення бізнесу і політики, організованої злочинної діяльності віднесено до Загрози національним інтересам і національній безпеці України у сфері державної безпеки [2]. При цьому, ми погоджуємося з Г. Новицьким, що державну безпеку потрібно, перш за все, розглядати як стан захищеності основних інститутів державного апарату» [3, с. 28].

Особливо загрозовим є вплив корупції на правоохоронну систему країни, у першу чергу органи внутрішніх справ, що підриває можливості держави не лише протидіяти суспільно-небезпечним явищам, а й дискредитує її в очах суспільства, нівелює систему забезпечення національної безпеки у цілому. Слід зазначити, що корупція в органах внутрішніх справ, з одного боку, є відображенням цієї проблеми в українській державі у цілому, оскільки ці структури є складовою частиною апарату державного управління. З іншого боку, специфіка їх діяльності – обумовлені компетенцією контакти зі злочинним середовищем, обмеженість для контролю з боку громадськості та мас-медіа, наявність дискреційних повноважень – роблять їх особливо уразливими для впливу корупції. З огляду на це, рівень корумпованості таких структур оцінюється суспільством як один із найвищих.

Так, довіра громадян України до міліції становить 1%, тобто рівня статистичної похибки. При цьому зазначається, що «непрофесійні, корумповані і деморалізовані люди в погонах перетворюються із захисників співгромадян на загрозу для них» [4]. Для порівняння, у Польщі цей показник становить 57%, у Грузії – 87%, а у Фінляндії – 94%. Проведене Transparency International спільно з Gallup International Association у 2013 році дослідження Global Corruption Barometer вказувало, що найбільш корумпованою сферою українці визнали судову (66%) та правоохоронну системи (64%) [5].

Таким чином, ситуація у нашій країні характеризується повною недовірою населення до правоохоронних органів, у першу чергу органів внутрішніх справ. Експерти пояснюють таку ситуацію низьким професійним рівнем правоохоронців, а також втратою ними прагнення виконувати закон, що замінило нова мета – використовувати отриману законом владу із власною метою. За словами колишнього заступника міністра внутрішніх справ Г. Москаля, МВС становить собою систему із отримання хабарів та передачі коштів «знизу догори», при цьому задіяними у цій системі є усі без виключення підрозділи відомства [4].

Правоохоронні органи, замість виступати основою системи державної влади, покликаної забезпечувати реалізацію конституційних прав і свобод громадян, дотримання законності в державі, набувають в очах громадськості іміджу репресивної структури, що протистоїть суспільству. За таких умов неможливо вести мову про авторитет влади у цілому, її здатність до

державного управління. Нездатність правоохоронної системи протистояти корупції навіть у власних рядах підриває засади демократичного врядування та верховенства права. Принцип невідворотності відповідальності за вчинення злочину перетворюється на фікцію, що, у свою чергу, підриває систему кримінального правосуддя у цілому. Натомість набуває поширення впевненість правопорушників у безкарності своєї поведінки, очікування готовності правоохоронців «піти на зустріч» за відповідну матеріальну винагороду. Очевидним наслідком стає загострення криміногенної ситуації у країні, поширення латентності злочинності, широке проникнення криміналітету до органів влади та управління.

Підрив довіри до системи органів внутрішніх справ та правосуддя веде до поширення у суспільстві толерантного ставлення до корупції як до прийнятного, а часто і єдино можливого способу вирішення проблем, пов'язаних із кримінальним судочинством.

Специфічною ознакою корупції в органах внутрішніх справ є високий рівень латентності, наявність внутрішньовідомчих мереж, орієнтованих на системне одержання незаконних прибутків, виведення винних з-під відповідальності, забезпечення легалізації одержаних таким шляхом доходів. Слід також враховувати, що корупціонери в лавах МВС часто діють у змові із посадовими особами органів прокуратури, судьями, представниками інших органів влади та управління. Це, у свою чергу, значно ускладнює встановлення масштабу проблеми та реалізацію заходів протидії.

До найбільш розповсюджених проявів корупції в органах внутрішніх справ можна віднести:

- одержання неправомірної вигоди у винагороду за виведення винних осіб з-під юридичної відповідальності;
- безпосередня участь в злочинній діяльності, у тому числі в якості членів організованих злочинних угруповань;
- шахрайство зі статистичною звітністю, надання завідомо неправдивих відомостей до контролюючих інстанцій;
- фальсифікація матеріалів оперативно-розшукових справ та кримінальних проваджень з метою створення ситуацій, сприятливих для вимагання неправомірної вигоди;
- викрадення вилучених предметів, речовин та грошей;
- порушення прав людини, насильство над затриманими особами, у тому числі з метою отримання від них свідчень або вимагання таким чином неправомірної вигоди;
- нецільове використання державного майна, розкрадання бюджетних коштів;
- одержання неправомірної вигоди за здійснення невігідних для держави господарських угод;
- вимагання надання матеріальних благ від суб'єктів господарювання та громадян під виглядом «благодійної допомоги»;
- незаконна участь у підприємницькій діяльності, застосування при цьому службового становища для отримання різного роду незаконних переваг.

Високий рівень корупції в органах внутрішніх справ підтверджується і зрадою значного числа міліціонерів в Криму та на сході країни. Так, у травні 2014 року з органів МВС було звільнено 12 тисяч міліціонерів із Криму [6]. У жовтні того ж року із лав МВС України було звільнено 15 тисяч міліціонерів, що проходили службу в Донецькій та Луганській областях та залишилися на територіях, підконтрольних терористам [7].

Підводячи підсумок, слід зазначити, що рівень поширення корупції в органах внутрішніх справ, характер і суспільна небезпека корупційних проявів в діяльності вказаного правоохоронного органу свідчать, що на сьогоднішній день означене суспільно небезпечне явище становить одну із найбільш гострих загроз державній безпеці України.

Список використаних джерел:

1. Порошенко назвав головне завдання: знищити корупцію в Україні. ТСН.ua [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://tsn.ua/politika/pershim-zavdanniam-poroshenka-ye-znischennya-korupciyi-v-ukrayini-353537.html>.
2. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 червня 2003 року // ВВР України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
3. Новицький Г.В. Теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки України: Монограф. / Г.В. Новицький. – К.: Інтертехнологія, 2008. – 496 с.
4. Корреспондент: Страх порядку. Довіра українців до міліції впала майже до нуля // Іванова К. / Корреспондент, № 20. 24 травня 2013 року.
5. Корупція в Україні сягнула критичного рівня. 09.07.2013. Лілія Гришко. Deutsche Welle [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://dw.de/p/194X2>.
6. МВС звільнило 12 тисяч міліціонерів-зрадників із Криму. 1.01.2014 / СвітУа [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://svitua.com.ua/novini-ukrayini-svtu/6137-mvs-zvlnilo-12-tisyach-mlconerv-zradnikov-z-krimu.html>.
7. МВС звільнило 15 тисяч зрадників на Донбасі / Українська правда 16 жовтня 2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2014/10/16/7041022>.

Журавель В.М.

учень,

Науковий керівник: Чвалюк А.М.

кандидат юридичних наук,

вчитель,

Селидівської загальноосвітньої гімназії

СТАН РОЗВИТКУ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАБОРОНИ ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ ПІРАМІД В УКРАЇНІ

Сьогодні існування фінансових пірамід називають однією з головніших фінансових проблем людства. Це явище виникло у другій половині ХХ століття. Тоді це був вигідний спосіб провести махінацію, майже не привернувши увагу органів правопорядку. Сьогодні створюються все більше нових форм фінансових пірамід у вигляді банків, акціонерних компаній тощо,